

เบื้องหลังการอัญเชิญพระพุทธรูปศิลา คืนสู่ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร. พรชูลี อาชาวำรุง
จากหนังสือ กฎแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติเล่มที่ ๑๑
พระราชสุทธินิพนธ์ (หลวงพ่ोजรัญ จิตธมฺโม)
วัดอัมพวัน สิงห์บุรี
R11001

พวกเราคงจะคุ้นเคยกับข่าวใหญ่ข่าวหนึ่ง ซึ่งเป็นความพยายามของปวงชนชาวไทย ในการที่จะนำมรดกแห่งชาติล้ำค่ามาทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสปีกัญจนภิเษกสมโภช เป็นเรื่องสุดท้ายในปี ๒๕๓๙ นี้

มีใครสักกี่คนที่จะทราบข้อเท็จจริงในการที่พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ หรือ พระราชสุทธินิพนธ์ มีส่วนร่วมในการอัญเชิญหลวงพ่อศิลา กลับคืนสู่บ้านเราท่ามกลาง ความมีดমন ดิฉันจะขออนุญาตเล่าสู่กันฟัง

ก่อนอื่น ดิฉันใคร่ขอที่จะให้รายละเอียดพื้นฐานเกี่ยวกับพระพุทธรูปศิลา เพื่อความ เข้าใจของผู้อ่านก่อนว่า พระพุทธรูปศิลา เป็น พระพุทธรูปหน้าคปรก ปางสมาธิ ทรง กรองศอ พาทูรัด กุณฑล สวมมงกุฎทรงเทริด พระพักตร์ทรงสี่เหลี่ยม ประทับนั่ง สมณิธาบอยู่บนฐานขนาดสามชั้น มีนาคเจ็ดเศียรปรกเหนือศีรษะ ด้านหลังหาง นาคพาดขึ้นมาถึงลำตัว มีลวดลายศิลปแบบลพบุรี ขนาดหน้าตักกว้าง ๔๓ เซนติเมตร ความสูง ๘๖ เซนติเมตร พระพุทธรูปศิลานี้ชาวบ้านขนานนามท่านว่า “หลวงพ่อศิลา” เดิมประดิษฐานในถ้ำเจ้าราม อำเภอทุ่งเสลี่ยม เป็นเวลานาน ๔๘ ปี และ เมื่อคืนวันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ คนร้ายได้โจรกรรมหลวงพ่อไปจากวัด เจ้าอาวาสได้ แจ้งความในวันรุ่งขึ้น และเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนมาโดยตลอด เท่าที่ดิฉันได้ทราบ ข่าว ปรากฏว่า กลุ่มบุคคลซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในราชการ มีอำนาจพอสมควรในจังหวัด สุโขทัยขณะนั้น เป็นผู้โจรกรรมไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว และขณะนี้ก็ได้خذใช้กรรมตามกฎหมาย แห่งกรรมไปเรียบร้อยแล้ว หลายคนเป็นโรคภัยต้องทนทุกข์ทรมานก่อนจะสิ้นชีวิต และบาง คนที่ยังมีชีวิตอยู่ ก็ชดใช้กรรมอยู่ในคุกตะราง หมดยศ หมดศักดิ์ หมดสิ้นศักดิ์ศรีทุกสิ่งทุก อย่างในปัจจุบัน ซึ่งถ้าดิฉันกล่าวนามของบุคคลเหล่านั้น พวกเราก็คงจะคุ้นเคยและได้ยินชื่อ มาเป็นอย่างดี นี่แหละภาคหนึ่งของกฎแห่งกรรม ซึ่งเป็นข้อเตือนสติมิให้เราทำผิดศีลธรรม จรรยา

ในปี ๒๕๓๘ นิตยสารศิลปวัฒนธรรม ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๖ ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๘ ได้ลงพิมพ์จดหมายของผู้ใช้นามว่า **กลุ่มอนุรักษ์เล็ก ๆ ต่างแดน ลอนดอน** พร้อมทั้งส่งภาพถ่ายพระพุทธรูปขนาดปรก ซึ่งถ่ายจากหนังสือแคตตาล็อกโบราณวัตถุที่จะเปิดประมูลของร้านโซธบี และให้ความเห็นว่า พระพุทธรูปขนาดปรกองค์นี้ น่าจะเป็นองค์เดียวกันกับพระพุทธรูปศิลา ที่ถูกโจรกรรมจากวัดทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย โดยมีพ่อค้าของเก่ารายหนึ่งเป็นผู้ซื้อ และในที่สุดก็ปรากฏที่ร้านโซธบีในลอนดอน

ราษฎรอำเภอทุ่งเสลี่ยมได้มีหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย และกรมศิลปากร พร้อมจัดส่งหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับพระพุทธรูปศิลาดังกล่าว เพื่อตรวจสอบยืนยันว่า ภาพพระพุทธรูปที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ แคตตาล็อกโบราณวัตถุของร้านโซธบี เป็นรูปถ่ายของพระพุทธรูปองค์เดียวกันที่หายไปจากวัดทุ่งเสลี่ยมหรือไม่ การตรวจสอบนี้ได้รับความร่วมมือจากกองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ ซึ่งใช้เทคนิคการตรวจสอบที่เรียกว่า การถ่ายภาพเชิงซ้อน โดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์สแกนภาพของชาวบ้าน กับภาพจากแคตตาล็อกในอังกฤษ และเปรียบเทียบกันว่า ซ้อนกันสนิทเป็นองค์เดียว ทั้งยังมีตำหนิรูปพรรณสัณฐานของหลวงพ่อดีตรงกันในหลายจุด

ณ จุดนี้เอง ที่ **อาจารย์พิมพ์ ลิ้มพยอม** ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาลูกศิษย์ของหลวงพ่ोजารย์ของเราได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ท่านอาจารย์พิมพ์เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งได้ทำงานเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีหลาย ๆ คน ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติอย่างอเนกอนันต์ และในคราวนี้ ได้มาช่วยในการนำคืนพระพุทธรูปศิลา ในฐานะเป็นที่ปรึกษาของท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ **ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ** ท่านอาจารย์พิมพ์ เคยทำงานในกระทรวงพาณิชย์และติดต่อกับต่างประเทศหลายครั้ง เพื่อช่วยในการส่งออกสินค้าไทย ในการณ์นั้น ท่านอาจารย์ได้รู้จัก **ท่านเซอร์จอห์น แลง** ซึ่งเป็นประธานหอการค้าอังกฤษโพ้นทะเล จึงได้ติดต่อผ่านความร่วมมือของท่านเซอร์ เพื่อหาเบาะแสเกี่ยวกับพระพุทธรูปศิลาในประเทศอังกฤษ ในช่วงนั้น อาจารย์พิมพ์เล่าว่า มีแต่ผู้สับประมาทและเยาะเย้ยว่า ทำในสิ่งซึ่งเป็นไปไม่ได้ ติดตามพระพุทธรูปซึ่งสูญหายไปร่วม ๒๐ ปี จากกระดาดแผ่นเดียว อาจารย์พิมพ์จึงได้เดินทางมายังวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี มากราบเรียนขอให้พระเดชพระคุณหลวงพ่ของเรา ช่วยกรุณาอาราธนานิมนต์พระพุทธรูปศิลาให้กลับคืนสู่ประเทศไทยด้วย

ณ ที่นี้เองที่พี่พิมพ์ได้แสงสว่างแห่งความหวัง และได้กำลังใจอย่างยิ่งยวด หลวงพ่อบอกพี่พิมพ์ว่า “สำเร็จ” คำว่า สำเร็จ คำแรก จุดประกายแห่งความหวังและเพิ่มพูนพลังให้แก่พี่พิมพ์ ในการติดตามพระพุทธรูปศิลากลับคืนสู่ปวงชนชาวไทย ทั้งนี้ พี่พิมพ์มีความ

ตั้งใจอย่างยี่งที่จะนำพระพุทธรูปองค์นี้ ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในปีกาญจนาภิเษกสมโภช หลวงพ่อเล่าให้ฟังว่า พระพุทธรูปทุกองค์มีเทพสถิตอยู่เพื่อปกปักรักษา คนเราก็เช่นกัน ถ้าบุคคลใดทำดีอยู่ในศีลธรรม สวามนตร์ภาวณา ก็ย่อมจะมีเทพอุปถัมภ์ มีเทพประจำตัวเช่นเดียวกัน หลวงพ่อจึงตั้งจิตอธิษฐานอาราธนา นิมนต์สือไปยังเทพซึ่งรักษาพระพุทธรูปศิลา และขออาราธนา นิมนต์กลับคืนสู่ประเทศไทย ท่านจึงได้บอกกับอาจารย์พิมพาว่า งานนี้สำเร็จ ทำไปเถิดจงอย่าได้ท้อถอย

เรื่องที่น่าแปลกอีกเรื่องหนึ่งก็คือ บุคคลซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการนำคืนพระพุทธรูปศิลานั้น หลาย ๆ คน เป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อของเรา นอกจาก อาจารย์พิมพา แล้วยังมี ท่านอดีตรัฐมนตรี ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ หม่อมเจ้าสุภัทราดิศ ดิศกุล ท่านกงสุลใหญ่ประจำนครลอสแอนเจลิส นายสุพจน์ วีระเกาศัลย์ และภรรยา นางสุกัญญา วีระเกาศัลย์ บุคคลเหล่านี้ ถือว่าเป็นลูกศิษย์ผู้เคารพศรัทธาในพระราชสุทธิญาณมงคล หลวงพ่อของเราทั้งสิ้น

ในขณะนั้น ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ รับผิดชอบกรมศิลปากร และกรมการศาสนา จึงได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาหาแนวทางติดตามทวงคืนพระพุทธรูปศิลาขึ้นมาคณะหนึ่ง โดยอาจารย์พิมพา เป็นหัวแรงใหญ่ ได้ดำเนินการผ่านเรื่อง โดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศไปยังรัฐบาลสหราชอาณาจักร เพื่อขอความช่วยเหลือสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ซื้อและพระพุทธรูปศิลาที่ถูกประมูลไป ต่อมารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้นำคณะไปเยือนสหราชอาณาจักร และได้รับทราบจากสก๊อตแลนด์ ยาร์ด และเจ้าหน้าที่กระทรวงวัฒนธรรมของสหราชอาณาจักรว่า ผู้ประมูลพระพุทธรูปศิลานี้ ได้แต่งตั้งนายความซึ่งอยู่ในลอสแอนเจลิสเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นตัวแทน ควรจะติดต่อขอความร่วมมือจากทางการของสหรัฐในการที่จะเสาะหาเบาะแสเกี่ยวกับเรื่องนี้ ด้วยเหตุนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้สั่งให้คณะกรรมการชุดหนึ่งเดินทางมาขอความร่วมมือจากทางการสหรัฐ ในชุดนี้ดิฉันได้มีส่วนร่วมในการเดินทางมาเจรจาติดต่อประสานงานด้วย ทั้งนี้เป็นด้วยเหตุผลที่ว่า เมื่อดิฉันเรียนปริญญาเอกอยู่ในสหรัฐอเมริกา นั้น ได้เรียนวิชาโททางกฎหมายระหว่างประเทศ และมีความคุ้นเคยกับวัฒนธรรมตลอดจนการใช้ภาษาเป็นอย่างดี เพราะเรียนจบปริญญาตรี โท เอก ในสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น ในช่วงนั้น ท่านเขาวริน ไม่สามารถเดินทางไปกับคณะได้ เพราะจำเป็นต้องลงเลือกตั้งใหม่หลังการยุบสภา คณะที่เราไปจึงเป็นคณะเล็ก ๆ ประกอบด้วยบุคคลเพียง ๔ คน คือ อาจารย์พิมพา ดิฉัน และเจ้าหน้าที่นิติกร กับที่ปรึกษาของกรมศิลปากร อีก ๒ ท่าน

โชคดีที่เราได้รับความร่วมมืออย่างดีจากทั้งทางการในสหราชอาณาจักร เพราะสมเด็จพระบรมราชินีอลิซาเบธกำลังจะเดินทางมาเยือนประเทศไทย เป็นราชอาณาจักร และในสหรัฐอเมริกา นั้น ประธานาธิบดีคลินตันและภรรยา กำลังจะเดินทางมาเป็นราชอาณาจักร เช่นเดียวกัน ทั้งสองประเทศมีความหวังกันว่า กรณีพระพุทธรูปศิลาถูกโจรกรรม และมีปรากฏว่า เข้าไปอยู่ในประเทศทั้งสอง จะเป็นเหตุให้มีการเดินทางหรือการร้องเรียนเกิดขึ้น จึงถือว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณและพระราชบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา โดยแท้ ที่ดลบันดาลให้พระพุทธรูปศิลาได้กลับคืนสู่ประเทศในครั้งนี้นอกจากนั้นเป็นความบังเอิญที่ดีฉันไปพบกับลูกศิษย์ คือ **คุณสุภาศิริ** ซึ่งเป็นภรรยาของอุทูตไทยแห่งสหรัฐอเมริกา ณ กรุงวอชิงตัน คือ **คุณอรรคสิทธิ์ อมาตยกุล** ซึ่งขณะนั้นทำหน้าที่แทนท่านเอกอัครราชทูตผู้ไปราชการนอกประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้รับความร่วมมือและให้การต้อนรับอย่างดียิ่ง

พี่พิมพาและดิฉันมีความกังวลอย่างสูง สวดถึงหลวงพ่ोजรัญอยู่ตลอดเวลา ขอบารมีท่าน เพราะได้รับอุปสรรคทั้งจากภายในขณะที่เดินทางไปด้วย และอุปสรรคจากกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ด้าน จนแทบจะเกิดความท้อถอย แต่ก็ยังได้ขวัญและกำลังใจจากบารมีของหลวงพ่อของเราอยู่ จะขอเล่าให้ฟัง

การที่คณะของเราเดินทางไปสหรัฐอเมริกานั้น เป็นไปตามคำแนะนำจากสถานทูตไทยในสหรัฐ ให้ทำหนังสือร้องเรียนเป็นทางการไปยังต่อรัฐบาลสหรัฐอเมริกา โดยอาศัยสนธิสัญญาระหว่างประเทศซึ่งลงนามร่วมกันแล้วเกี่ยวกับความร่วมมือทางอาญา โดยที่หัวหน้าคณะ คือ ศาสตราจารย์ ดร. อดุล วิเชียรเจริญ ซึ่งเป็นที่ปรึกษากรมศิลปากรนั้น มิได้ประสานกับเรามาก่อน เพราะได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะเฉพาะกิจ แทนอธิบดีกรมศิลปากร ซึ่งได้รับการมอบหมายจากท่านเซาวริน หัวหน้าคณะที่แท้จริงอีกทีหนึ่ง โดยหัวหน้าคณะเฉพาะกิจท่านนี้ได้เดินทางมาพบกับคณะของเราในสหรัฐอเมริกาจากประเทศฝรั่งเศส ท่านมีความเชื่อว่า เรื่องนี้มิใช่เรื่องอาญาและไม่เกี่ยว หนังสือฉบับนี้ใช้ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี บรรหาร ศิลปอาชา ได้ลงนามมาเรียบร้อยแล้ว ดิฉันและพี่พิมพากังวลเป็นอย่างมากเพราะเราทำตามคำแนะนำและเชื่อว่าสนธิสัญญานี้ใช้ได้ อย่างไรก็ตามเราก็ได้ขอร้องให้ท่านได้โปรดยื่นหนังสือไปตามความตั้งใจเดิม และขอความร่วมมือจากสหรัฐ ไปตามความตั้งใจของการเดินทางมาครั้งนี้

ที่วอชิงตันนั้น เราได้ไปพบกับหน่วยงาน เอฟ บี ไอ ซึ่งบอกว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับอาญาและช่วยเหลืออะไรไม่ได้ ตามการชี้แนะของที่ปรึกษากรมศิลปากรผู้เป็นหัวหน้าคณะเฉพาะกิจ และยังคัดค้านไม่ต้องการให้เราไปพบกับเจ้าหน้าที่ เอฟ บี ไอ ในลอสแอนเจลิส

ทั้ง ๆ ที่เราได้นัดหมายไว้แล้ว พี่พิมพาและดิฉันสวดมนต์ถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงหลวงพ่ของเราทุกคน ขอบารมีให้ทำงานนี้สำเร็จท่ามกลางอุปสรรคต่าง ๆ เราสองคนสวดบทพาหุงมหาภาและอิติปิโส ตามที่หลวงพ่อสอนทุกวัน ในที่สุด พี่พิมพาได้นำเรือมดจำลอง ซึ่งเป็นเรือที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงออกแบบสร้างด้วยพระองค์เอง และทรงได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันเรือใบในกีฬาซีเกมส์ และได้ขอพระบรมราชานุญาตจัดสร้างขึ้น เพื่อเป็นที่ระลึกแก่บรรดาพสกนิกรในปีกาญจนาภิเษก โดยนำเงินรายได้ทั้งหมดทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ต้นแบบของเรือมดนี้พี่พิมพาก็ได้นำมาให้หลวงพ่ของเราเจิม ก่อนที่จะนำไปผลิตและก็ประสบผลสำเร็จอย่างดีเช่นกัน

ความหวังของเราปรากฏ เมื่อพี่พิมพานำเรือมดจำลองลำหนึ่ง ไปมองให้กับ นายเบอเมิน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปรึกษาทางกฎหมายของกระทรวงการต่างประเทศ นายเบอเมินผู้นี้คุ้นเคยกับประเทศไทย และเป็นบุคคลซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกา ด้วยบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น นายเบอเมินทำให้ความหวังของเราเรื่องร้องขึ้นมาใหม่ เพราะนายเบอเมินเห็นด้วยกับเรา และขอให้เราได้ไปพบกับ นางเวอจิเนีย เคอร์รี่ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ เอฟ บี ไอ เกี่ยวข้องกับเรื่องของศิลปวัตถุ ในนครลอสแอนเจลิส โดยติดต่อไปยังนางเวอจิเนีย โดยตรง ณ นครลอสแอนเจลิสนี้ เราได้พบกับท่านกงสุลใหญ่และภรรยา คือ นายสุพจน์ นางสุกัญญา ธีรเกาศัลย์ และทราบว่า ทั้งสองท่านก็เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อจารย์ของเราเช่นเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่ยังไม่เคยทราบนมัสการหลวงพ่อด้วยตนเองเลย แต่ก็ภาวนาถึงท่านในห้องพระอยู่เป็นประจำ

ณ ทำเนียบนครลอสแอนเจลิสนี้ คณะของเราประสบความสำเร็จอย่างยิ่งยวด เพราะเราได้ขอร้องให้หัวหน้าคณะเฉพาะกิจ ไม่ต้องพูดว่าไม่แน่ใจว่าพระพุทธรูปอยู่ที่ไหน ไม่ต้องพูดว่าไม่สามารถที่จะร่วมมือกันได้ เพราะไม่มีสนธิสัญญารับรองและใด ๆ ทั้งสิ้น เราได้ขอให้เขาช่วยเราอย่างไม่เป็นทางการ โดยการช่วยหาเบาะแสว่าใครเป็นผู้ครอบครองพระพุทธรูปองค์นี้อยู่ เพื่อเจรจาหาหนทางนำคืนพระพุทธรูปสู่ประเทศไทย ซึ่งเราก็ประสบความสำเร็จ เพราะว่าทาง นางเวอจิเนีย และคณะ ได้รับปากรับคำว่าจะประสานงานติดต่อผ่านท่านกงสุลใหญ่ คณะของเราจึงได้เดินทางกลับสู่ประเทศไทย ด้วยความหวังและรอคอยการดำเนินการต่อไป

ต่อมา เราได้รับแจ้งจากท่านกงสุลใหญ่ว่า นายมอริส แคทส์ ซึ่งเป็นทนายความของผู้ครอบครองพระพุทธรูปศิลาในขณะนั้น ต้องการจะคืนพระพุทธรูปศิลา โดยขอเงินสองจำนวน จำนวนแรกหนึ่งพันเหรียญสหรัฐ เพื่อขนย้ายพระพุทธรูปมาให้คณะกรรมการตรวจสอบ ณ สถานที่ใกล้เคียงกับสถานกงสุลใหญ่ในนครลอสแอนเจลิส และจำนวนที่สอง

เป็นเงินค่าชดเชยในการนำคืนพระพุทธรูปกลับคืนเป็นจำนวนเงินสองแสนเหรียญ สหรัฐอเมริกา คือประมาณ ๕ ล้านบาท ในขณะที่นั้น คณะกรรมการฯ ซึ่งดิฉัน และอาจารย์ พิมพาเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วยได้พิจารณา และผู้คัดค้านคนเดิมในการปฏิบัติงานในสหรัฐก็ แสดงข้อคิดเห็นขัดแย้งเช่นเดียวกับที่ขัดแย้งมาตลอดในเรื่องนี้ว่า ไม่เห็นสมควรจะจ่ายเงิน ไม่เห็นสมควรที่จะเป็นต้นแบบ มิฉะนั้นจะต้องจ่ายเงินตลอดไป ในการนำคืนพระนารายณ์ บรรทมสินธุ์ไม่ต้องจ่ายเงินเลยสักบาท ซึ่งข้อเท็จจริงมิใช่เช่นนั้น คือ นารายณ์บรรทมสินธุ์ เราไม่จ่ายเงินก็จริง แต่ก็เสมือนหนึ่งจ่ายเงิน เพราะมีผู้มีจิตศรัทธานำโบราณวัตถุไทยซึ่งมี คุณค่าใกล้เคียงกับนารายณ์บรรทมสินธุ์ ไปแลกคืนจากพิพิธภัณฑ์ในอเมริกา เราจึงได้ทับ หลังนารายณ์บรรทมสินธุ์กลับคืน ในขณะที่นั้น ร้อยตำรวจโท เซาวริน ไม่ได้เป็นทั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และก็ไม่ได้เป็นทั้งรัฐมนตรีฯ เราจึงพากันเดินทางมาเป็นการ ส่วนตัว ในฐานะประชาชนเต็มขั้น ที่จะสานต่อความตั้งใจเดิมในอันที่จะนำพระพุทธรูปศิลา กลับคืนสู่ประเทศไทย และทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในครั้งนี้ คณะของเราได้รับการสนับสนุนทางการเงิน จาก **คุณธนินท์ เจียรวนนท์** ประธาน กรรมการบริหาร เครือเจริญโภคภัณฑ์เป็นผู้สนับสนุน ด้วยเกรงว่า หากเราทำงานไม่สำเร็จ จะทำให้ชื่อเสียงของทางเครือเจริญโภคภัณฑ์เสื่อมเสียไปด้วย เราจึงมิได้ออกข่าวในขณะนั้น โดยคณะของเราติดต่อสื่อสารผ่าน **คุณพรศรี หลูไพบูลย์** ประธานสัมพันธ์ของซีพี ผู้มี ประสิทธิภาพสูง และมุ่งมั่นกับงานจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

การทำงานครั้งนี้ของเรา ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากท่านกงสุลใหญ่ และ เจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภรรยา คือ **คุณสุกัญญา** เพราะในชั้นแรกนั้น เราต้องออก ค่าใช้จ่ายเองก่อน ยังไม่ได้เบิกเงินสนับสนุน เพราะยังทำงานไม่สำเร็จ ท่านกงสุลใหญ่กรุณา นำพวกเราไปพักที่ท่าเหียบของท่าน ณ ที่นั้น เราร่วมกันสวดมนต์หมู่แทบทุกเช้า - เย็น อารานาสั่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ รวมทั้งหลวงพ่ोजรัญ ขอให้ช่วยดลบันดาลให้เราทำงานชิ้นนี้ สำเร็จด้วยดี และเราก็ทำงานสำเร็จจริง ๆ

คณะกรรมการของกรมศิลปากร ได้มีมติให้ ที่ปรึกษาของกรมศิลปากร (ผู้คัดค้านการ ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายโดยไม่ต้องเป็นคดีความในศาล ตามความเห็นของดิฉัน) เดินทางไปลอสแอนเจลิสแต่เพียงผู้เดียว เพื่อขอพบกับนายความของผู้ครอบครอง คือ **นายมอร์ริส แคทส์** และที่ปรึกษาท่านนี้ก็เชื่อมั่นว่า จะสามารถเจรจาให้นายแคทส์ยอมได้ ทุก ๆ อย่าง หรือมิฉะนั้นก็ยืนยันว่าจะไปขึ้นศาล และจะดำเนินคดีเพื่อนำคืนพระพุทธรูปศิลา และจะชนะคดี ซึ่งพวกเราก็มองไม่เห็นหนทาง เราถามกันว่าจะไปฟ้องใคร ในเมื่อเราไม่ ทราบว่าใครเป็นผู้ครอบครองพระพุทธรูป เรารู้จักแต่เฉพาะนายความ และในประวัติศาสตร์

แห่งความขมขื่น เราก็ยังจำได้ว่า ในการนำเรื่องกรณีพิพาทระหว่างประเทศขึ้นศาลนั้น เราได้สูญเสียเขาพระวิหารอย่างไร นอกจากนั้น ถ้ามีการนำขึ้นโรงขึ้นศาล พระพุทธรูปศิลาอาจจะสูญหายลงใต้ดินไปอีก และชาวไทยอาจจะมิได้พานพบองค์ท่านอีกเลยก็ได้ คณะของเราจึงดำเนินการไปอย่างที่เราคิดว่าสมควร คือ พยายามติดต่อทนายความ และยินดีให้ค่าชดเชยอย่างไรก็ดี ทนายความนั้นไม่ยินดีจะคืนพระพุทธรูปศิลาสักเท่าไร พระพุทธรูปองค์นี้มีคุณค่าสูงกว่าเงินสองแสนดอลลาร์ถึงสองหรือสามเท่า ในวงการค้าของเก่านั้น ยังมีการทวงคืน วัตถุชิ้นนั้นย่อมจะมีคุณค่าสูงยิ่งขึ้นไปอย่างอเนกอนันต์ อย่างที่เรียกว่า หอม นั้นแหละ ดังนั้น นายแคทส์จึงปฏิเสธ ไม่ต้องการพบใครทั้งสิ้น ที่ปรึกษาท่านนั้นไม่สามารถนัดพบได้ ทางสถานกงสุลก็ไม่สามารถนัดพบได้ เพราะเขายืนยันว่าแจ้งไปแล้วทุกอย่าง ไม่มีความจำเป็นจะต้องพบใคร และทางประเทศไทยก็ไม่ได้ทำตามเงื่อนไข คือมิได้ส่งเงิน ๑,๐๐๐ ดอลลาร์ ค่าขนย้ายมาให้เขาภายในวันที่ ๕ ธันวาคม เพื่อที่จะมาพิจารณาพิสูจน์พระพุทธรูปในวันที่ ๙ เขาบอกว่า หมดเวลาแล้ว ไม่มีอะไรจะต้องพูดกัน คณะของเราเดินทางถึงสหรัฐอเมริกา ประมาณเที่ยงของวันที่ ๙ ธันวาคม ซึ่งนายแคทส์ว่า ล่วงเลยกำหนดที่นัดหมายและเขาไม่ได้นำพระพุทธรูปศิลามาเพื่อการพิสูจน์ เพราะเราไม่ได้จ่ายเงิน ๑,๐๐๐ ดอลลาร์เป็นค่าขนย้าย ดิฉันจึงขอพูดกับนายแคทส์เอง ก่อนหน้าที่จะได้พูดกับนายแคทส์ ดิฉันได้อารานหาหลวงพ่ोजรัญ ขอได้โปรดดลบันดาลให้นายแคทส์ยอมเจรจาและยอมพบ โชคดี นายแคทส์รับโทรศัพท์เอง ทั้ง ๆ วันนั้นเป็นวันหยุด และเขาไม่น่าจะอยู่ในสำนักงาน ดิฉันเข้าใจคนอเมริกันดี จึงพูดให้ตรงประเด็น และพูดในสิ่งซึ่งมีความสำคัญต่อเขา โดยปกตินั้น พวกเราคนไทยมักจะพูดในแง่มุมของตัวเอง อย่างเช่นพูดว่า ปีนี้เป็นปีกาญจนาภิเษกสมโภช เรามีความประสงค์จะนำคืนพระพุทธรูปศิลา เพื่อไปถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เราเคารพนับถือพระพุทธรูปองค์นี้สูงมาก เป็นวัตถุโบราณด้วย และเป็นสิ่งที่เรากราบไหว้เคารพบูชา เป็นสรวงของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือในจังหวัดสุโขทัย สิ่งเหล่านี้คนอเมริกันเขาไม่สนใจ เขาไม่แคร์หรอก ดิฉันจึงพูดในสิ่งที่เขาสนใจ และจำเป็นสำหรับเขา ดิฉันสวมวิญญาณนักเลง และขู่เล็ก ๆ ว่า คุณแคทส์ ดิฉันขอแสดงความยินดีว่าคุณเป็นทนายความที่มีชื่อเสียง มีผลงานที่น่าชื่นชมมาก เพราะคุณสามารถที่จะปกป้องลูกความของคุณได้อย่างดี จนบัดนี้ เรายังไม่ทราบเลยว่าใครเป็นลูกความ ใครเป็นผู้ครอบครองพระพุทธรูปศิลา คุณทราบไหม พวกเราว่าคุณคือใคร คุณทราบไหม พวกเราว่าคุณอยู่ที่ไหน พระพุทธรูปองค์นี้ มิใช่เป็นเพียงศิลปวัตถุชิ้นหนึ่ง แต่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คนไทยเคารพบูชา คุณรู้จักมวลชนไหม ดิฉันไม่สามารถที่จะควบคุม

มวลชนได้ ถ้าหากว่าลูกฮือขึ้นมา เฉพาะไหลอสแอนเจลีสนี้มีคนไทยอยู่ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน นั้นยังไม่นับถึงคนเขมร คนลาวอีกจำนวนมหาศาล ซึ่งเป็นพุทธศาสนิกชนเช่นกัน คุณทราบไหมว่า คุณควรจะขอบคุณคณะของเราซึ่งมาที่นี่ เพื่อที่จะนำเอาเผือกร้อนไปจากมือของคุณอย่างสง่า เพราะคุณตกอยู่ในอันตราย ถ้าหากว่าคนไทยลูกฮือขึ้นมา ในกรณีเดียวกันกับที่เคยปรากฏแล้วในอดีตเกี่ยวกับ หารายณ์บรรทมสินธุ์ คุณจะลำบาก นายแคทส์ฟังดิฉันพูดแล้วคงจะตกใจ จึงนัดให้คณะของเราไปพบ ในเวลา ๑๓.๓๐ น. ดิฉันพูดกับเขาทางโทรศัพท์ เวลา ๑๑.๓๐ น. หลังจากนั้น เรื่องราวก็ดำเนินไป โดยที่ยังมีปัญหามากหลายประการ เช่น นายแคทส์เรียกร้องให้จ่ายเงิน ๑,๐๐๐ ดอลลาร์ ในวันรุ่งขึ้น และหลังจากนั้นได้ ๑ วัน จะต้องนำเงินสองแสนดอลลาร์เข้าบัญชี ซึ่งทางเราก็ไม่ยินยอม เพราะเราบอกว่าจะต้องเห็นพระพุทธรูปก่อน เราจึงจะจ่ายเงินให้ นายแคทส์ก็บอกว่า จะไม่ขอรับ ดร๊าฟของธนาคารไทย จะต้องขอรับดร๊าฟของธนาคารอเมริกันเราก็พบอุปสรรคในการที่จะโอนเงิน เพราะขณะนั้น คุณธนิษฐ์ เจียรวนนท์ และ คุณวัลลภ เจียรวนนท์ เดินทางอยู่ต่างประเทศและต่างจังหวัด ทางคุณพรศรี หลูไพบูลย์ ซึ่งกรุณาติดต่อเป็นหัวแรงใหญ่ ในการประสานงานกับเครือเจริญโภคภัณฑ์ จึงได้แจ้งให้เราทราบทางโทรสารว่า ยังไม่สามารถที่จะติดต่อได้ ทางท่านอดีตรัฐมนตรีเซาวริน และ คุณจริยา ของท่าน ด้วยความช่วยเหลือของคุณ กนกเทพ อัมพผลิน ที่ปรึกษาอีกคนหนึ่งของท่านเซาวริน จึงทำการกู้เงินธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาสภาอากาศไทย ทางอากาศผ่านโทรสาร ในวงเงินซึ่งท่านทั้งสองขอไว้เพื่อสร้างบ้านและยังไม่ได้นำไปใช้ ทั้งนี้ทั้งนั้น อุปสรรคมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเวลา ซึ่งกรุงเทพฯ และอเมริกาต่างกัน คือ กลางวัน กลางคืน เราอดหลับอดนอนกันทั้งสองฝ่าย และเราก็ขอขอบคุณหลาย ๆ ฝ่ายที่ช่วยให้เรื่องนี้สำเร็จ รวมทั้งผู้จัดการธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาสภาอากาศด้วย

ในที่สุด งานของเราก็ประสบความสำเร็จด้วยดี และได้นำพระพุทธรูปศิลากลับคืนสู่ประเทศไทยในวันที่ ๑๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙ โดยความอนุเคราะห์ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้สักการะบูชาสืบไป

ในค่ำวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานหลวงพ่อดิลา เพื่อนำกลับสู่วัดทุ่งเสลี่ยม คณะกรรมการจะจัดให้มีพิธีเจริญชัยมงคลคาถา และวันที่ ๑๖ จะมีพิธีฉลองสมโภช ณ อาคารเจริญโภคภัณฑ์ จากนั้น คณะกรรมการโครงการสมโภชหลวงพ่อดิลามรดกชาติคืนไทยในปีกาญจนาภิเษก โดยนายวัลลภ เจียรวนนท์ กรรมการบริหารเครือเจริญโภคภัณฑ์

ร้อยตำรวจโทเชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ และคณะ จะจัดให้ทีมงานสมโภชหลวงพ่อดิลก ใน จังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นทางผ่าน ๙ จังหวัด คือ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัย นอกจากจะจัดสมโภชใหญ่แล้ว แต่ละจังหวัดที่ผ่านไป ทาง เครื่องเจริญโภคภัณฑ์จะนำนิทรรศการประวัติและเหตุการณ์การติดตามหลวงพ่อดิลกไปแสดง ให้ประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ ได้ชมด้วย

ในฐานะที่เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดิลก เป็นที่นำประหลาดใจมากกว่า หลวงพ่อของเราได้ ทำคุณประโยชน์หลายอย่างโดยอยู่เบื้องหลัง และไม่ต้องการที่จะเผยแพร่ผลงานของท่าน ด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น ในเรื่องนำคืบพระพุทธรูปศิลานี้ หลวงพ่อคงจะมีญาณพิเศษ บางอย่าง ที่กระตุ้นเตือนให้บรรดาลูกศิษย์ ทั้งที่อยู่ในนครลอสแอนเจลิส และบารมีของหลวง พ่อซึ่งสามารถติดต่อกับเทพผู้พิทักษ์พระพุทธรูปศิลาให้สามารถมาร่วมแรงร่วมใจดำเนินงาน ผ่าฟันอุปสรรค จนสามารถนำคืบพระพุทธรูปศิลามาได้ ดิฉันเองมีความภูมิใจอย่างสูงสุดที่มี โอกาสได้เป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อ และรู้สึกในความกรุณาเมตตาของท่านอย่างหาที่สุดมิได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ครอบครัว ลูก ๆ งานธุรกิจ งานราชการใด ๆ ก็ตาม หลวงพ่อ ได้ช่วยแผ่เมตตา ให้คำปรึกษา ในการดำเนินชีวิต เกือบทุก ๆ ทาง เป็นที่พึ่งสำคัญ ดุจ บิดาบังเกิดเกล้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้ช่วยชีวิตดิฉันไว้ถึง ๓ ครั้ง บุญคุณของหลวงพ่อนั้น ดิฉันไม่สามารถจะกล่าวได้หมด ตายแล้วและเกิดใหม่ก็คงจะไม่สามารถทดแทนได้หมด และ ไม่มีคำใดจะสามารถพรรณนาถึงความเมตตาปราณีที่หลวงพ่อมิให้แก่ลูกศิษย์ได้ ท่านเคย ช่วยชีวิตดิฉันไว้ครั้งสำคัญถึง ๓ ครั้งด้วยกัน ครั้งแรกนั้น เมื่อดิฉันต้องทำการผ่าตัดที่ โรงพยาบาลจุฬาฯ ท่านได้แผ่เมตตาตามาสอนกรรมฐานให้หายจากการทรมานโดยกายทิพย์ ครั้งที่สอง เมื่อเดินทางไปกับคณะของกรมการศาสนา เพื่อศึกษาดูงานตรวจวัดไทยใน ประเทศยุโรป เกิดเหตุการณ์ที่แอร์ในเครื่องบินรว่ว หลวงพ่อได้แสดงปาฏิหาริย์โดยการ บริกรรมและกำหนดเวลาว่าจะให้น้ำที่หยดอยู่นั้นหยุด ขณะนั้นแอร์รว่วลงมาบนศีรษะดิฉัน พอดี ทำสนได้บอกกับ ตรีรัตน์ ลูกศิษย์ผู้ติดตามรับใช้ซึ่งนั่งอยู่กับท่านว่า ให้จับเวลา อีก ๕ นาที จะให้น้ำมาหยุดที่ทางเดิน พ้นจากศีรษะของอาจารย์พรชูลี และถ้าอีก ๒๐ นาที น้ำไม่ หยุดก็ช่วยอะไรไม่ได้แล้ว คงจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม เพราะว่าเครื่องบินคงจะระเบิด ใน ๕ นาที น้ำได้ย้ายไปหยดอยู่ที่ทางเดิน พ้นศีรษะดิฉัน และใน ๒๐ นาที น้ำก็หยุด และทุกคน ปลอดภัย ครั้งสำคัญในชีวิตครั้งที่สาม ก็คือ เมื่อดิฉันได้ถูกปองร้ายโดยความเข้าใจผิด และ หลวงพ่อทราบล่วงหน้า ได้แนะนำให้ดิฉันมาอยู่ในวัดเป็นเวลา ๗ วัน จนกว่าจะหมดเคราะห์ ขณะนั้นดิฉันไม่ทราบว่าดิฉันมีเคราะห์ขนาดไหน แต่หลังจากเหตุการณ์ได้ผ่านพ้นไปแล้ว

หลวงพ่อบอกว่าครั้งนั้นมองไม่เห็นศีรษะดิฉันแล้ว ดิฉันเชื่อว่าหลวงพ่อดีใจและได้เข้ามาอยู่ในวัด และผ่านพ้นวิกฤตการณ์นั้นไปได้ดี ถ้าดิฉันไม่เชื่อ ยังอาศัยอยู่ที่บ้านพักที่สระบุรี คงจะต้องถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิตไปแล้วแน่นอน

งานติดตามทวงคืนพระพุทธรูปศิลาณี ดิฉันและพี่พิมพ์ได้รับพลังใจและบารมี สันนิษฐานจาก หลวงพ่อของเรา และเป็นงานที่ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่สุดในชีวิต ทั้งนี้ด้วยสิ่งยึด มั่นของชาวไทยสำคัญสูงสุด ๓ ประการ คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ประมวลอยู่ใน งานนี้ทั้งสิ้น พระพุทธรูปศิลาเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืององค์หนึ่ง และเป็นมรดก ตกทอดถึงชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่า ๗๐๐ ปี นั่นคือ เรื่องของมรดกแห่งชาติ คณะผู้ติดตาม ทวงคืนพระพุทธรูปศิลา ซึ่งทำนออดีตรัฐมนตรี ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ หัวหน้า คณะนั้น มีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะนำคืนพระพุทธรูปศิลามาทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ปกป้องรักษาพสกนิกร ประกอบพระ ราชภารกิจเพื่อประเทศชาติ ด้วยพลังกำลังและความเมตตาอย่างหาที่สุดมิได้ พระบารมีปก เก้าปกกระหม่อมทำให้คณะของเราสามารถนำคืนพระพุทธรูปศิลามาทูลเกล้าถวายในนาม ประชาชนทั้งมวล เนื่องในปีกาญจนาภิเษกนี้ นั่นคือเรื่องของพระมหากษัตริย์ ชาวไทยเป็น ชาวพุทธส่วนใหญ่ร่วม ๙๐% นับถือพุทธศาสนา เรื่องของศาสนาเป็นสถาบันสูงสุดอีก ประการหนึ่ง พระพุทธรูปศิลาเป็นตัวแทน เป็นสัญลักษณ์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ เจ้า และเป็นศูนย์รวมใจของชาวเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดสุโขทัย องค์พระพุทธรูป ศิลาเองมีความศักดิ์สิทธิ์อย่างมาก ซึ่งปรากฏแก่คณะผู้ติดตาม ดิฉันได้กล่าวไว้แล้วใน หนังสือไทยรัฐ ในการออกรายการทีวี และในหนังสือ จะไม่ขอนำมาพูดในที่นี้

ดิฉันขอโอกาสนี้กราบขอพระคุณมาแทบเท้าของหลวงพ่อดีใจที่เคารพรักยิ่ง ที่ท่าน กรุณาเมตตาส่งพลังใจติดต่อสื่อสาร อารานานานิมนต์หลวงพ่อดีใจ ทำให้คณะของเราสามารถ ดำเนินงานจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยที่หลวงพ่อดีใจได้ต้องการที่จะเปิดเผยเรื่องนี้แก่ผู้ใดเลย แต่ดิฉันต้องกราบขอความกรุณาเปิดเผยให้ลูกศิษย์ของท่านได้รับทราบว่า หลวงพ่อของเรา อยู่เบื้องหลังงานนี้อย่างไร ดิฉันขออารานาหลวงพ่อดีใจช่วยดลบันดาลให้หลวงพ่อดีใจของพวก เรามีพละนาถายสมบรูณ์ มีปฏิปทาแก่กล้าในพลังแห่งวิปัสสนากรรมฐานยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อเป็น หลักชัยของพุทธศาสนิกชนในประเทศไทยและชาวโลก เป็นที่พึ่งและชี้นำแสงสว่างให้แก่ พวกเราตลอดไปชั่วกาลนานเทอญ